

สาขาวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

การสอนเสริมครั้งที่ 3
หน่วยที่ 10 - 15

เอกสารโสตทัศนศึกษา

41231

กฎหมายอาญา 1: ภาคบทบัญญัติทั่วไป

Criminal Law 1 : General Principles

(ฉบับปรับปรุง)

สงวนลิขสิทธิ์

เอกสารโสตทัศนศึกษา กฎหมายอาญา 1 การสอนเสริมครั้งที่ 3
จัดทำขึ้นเพื่อเป็นบริการแก่นักศึกษาในการสอนเสริม

จัดทำต้นฉบับ : คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชา

บรรณาธิการ/ออกแบบ : หน่วยผลิตสื่อสอนเสริม ศูนย์โสตทัศนศึกษา
สำนักเทคโนโลยีการศึกษา

จัดพิมพ์ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พิมพ์ครั้งที่ 40 ภาค 1/2557

แผนการสอนเสริมครั้งที่ 3

ชุดวิชา 41231 กฎหมายอาญา 1 : ภาคทฤษฎีทั่วไป

หน่วยที่สอนเสริม หน่วยที่ 10 เหตุลดโทษ

หน่วยที่ 11 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิด

หน่วยที่ 12 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิด

หน่วยที่ 15 ความผิดหลายอย่าง อายุความ

ประเด็นสอนเสริม

1. เหตุลดโทษทางอาญา
2. ตัวการ
3. ผู้ใช้ให้กระทำความผิด
4. ผู้สนับสนุน
5. ความผิดหลายบท หลายกระทง
6. อายุความ

แนวคิด

1. เหตุลดโทษ หมายถึง เหตุที่ทำให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษน้อยลง เหตุที่สำคัญคือความไม่รู้กฎหมาย และการกระทำความผิดโดยบันดาลโทสะ
2. ตัวการเป็นกรณีที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือและร่วมใจกันกระทำความผิด
3. ผู้ใช้ให้กระทำความผิด เป็นผู้ที่ก่อให้เกิดบุคคลอื่นกระทำความผิดด้วยการใช้จ้างวาน หรือวิธีอื่นใด
4. ผู้สนับสนุน เป็นผู้ที่ให้ความช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ผู้อื่นในการกระทำความผิด ก่อนหรือขณะกระทำความผิด
5. การกระทำความผิดเดียวผิดกฎหมายตั้งแต่สองบทขึ้นไป เรียกว่าการกระทำความผิดหลายบท
6. การกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน เรียกว่า การกระทำความผิดหลายกระทง
7. อายุความเป็นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ต้องฟ้องผู้กระทำความผิดภายในกำหนดนั้น

วัตถุประสงค์

1. อธิบายหลักกฎหมายเกี่ยวกับเหตุผลหย่อนโทษได้
2. อธิบายหลักกฎหมาย เรื่องตัวการ ผู้ใช้ให้กระทำความผิด และผู้สนับสนุนได้
3. วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับตัวการ ผู้ใช้ให้กระทำความผิด และผู้สนับสนุนได้
4. อธิบายหลักกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดหลายบท หลายกระทงได้
5. อธิบายหลักกฎหมายเรื่องอายุความได้

กิจกรรมสอนเสริม

1. แนะนำตัวผู้สอน
2. แนะนำเนื้อหาที่จะสอนเสริม
3. อธิบายประเด็นเรื่องเหตุผลหย่อนโทษทางอาญา ตัวการ ผู้ใช้ให้กระทำความผิด และผู้สนับสนุน
4. ชักถามนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเหตุผลหย่อนโทษทางอาญาตัวการผู้ใช้ให้กระทำความผิด ผู้สนับสนุน
5. อธิบายประเด็นเรื่องความผิดหลายบท หลายกระทง และอายุความ
6. ให้นักศึกษาทดลองตอบปัญหากฎหมาย

สื่อการสอนเสริม

1. ชุดการสอนเสริม (สำหรับอาจารย์สอนเสริม)
2. เอกสารโสตทัศนประกอบการบรรยาย
3. แบบประเมินผลความคิดเห็นของผู้รับการสอนเสริม

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วมของนักศึกษา
2. ประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจากการตอบปัญหาต่างๆ
3. ประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
4. ประเมินผู้สอนด้วยตนเอง

แบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน

การสอนเสริมครั้งที่ 3

วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง “เหตุผลโทษ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิด ความผิดหลายอย่าง อายุความ”

คำแนะนำ ขอให้อ่านคำถามต่อไปนี้ที่ละเอียด และเขียนเครื่องหมาย ✓ ที่ข้อคำตอบที่นักศึกษาเห็นว่าถูกต้อง นักศึกษามีเวลาทำแบบประเมินผลชุดนี้ 15 นาที

1. นายกรเป็นคนกรุงเทพฯ เดินทางไปจังหวัดพิษณุโลกครั้งแรก จูงสุนัขไปถ่ายหน้าศาลากลางจังหวัด ซึ่งผิดเทศบัญญัติมีโทษปรับไม่เกิน 200 บาท นายกรอ้างว่าไม่รู้เทศบัญญัติเพื่อไม่ต้องรับโทษได้หรือไม่

1. ไม่ได้ เพราะเป็นการแก้ตัวให้พ้นความรับผิดชอบทางอาญา
2. ไม่ได้ เพราะความผิดที่ฝ่าฝืนเป็นความผิดอยู่ในตัวเอง
3. ไม่ได้ เพราะพฤติการณ์เฉพาะตัวของนายกรเป็นคนมีความรู้
4. ได้ เพราะเทศบัญญัติเป็นข้อเท็จจริงอย่างหนึ่ง
5. ได้ เพราะสภาพของความผิดเป็นความผิดที่กฎหมายห้าม

2. นายพงษ์กอดปล้ำกริยานายชัย นายชัยมาเห็นพอดี้ จึงทำร้ายกริยา นายพงษ์เป็นการแก้แค้น นายชัยอ้างเหตุบันดาลโทสะเพื่อลดโทษได้หรือไม่

1. ได้ เพราะนายชัยถูกข่มเหงอย่างร้ายแรงไม่เป็นธรรม
2. ได้ เพราะเป็นการกระทำในขณะที่บันดาลโทสะ
3. ไม่ได้ เพราะมิได้กระทำต่อนายพงษ์ผู้ข่มเหง
4. ไม่ได้ เพราะนายชัยมิได้ถูกข่มเหงโดยตรง
5. ไม่ได้ เพราะนายชัยมิได้บันดาลโทสะ

3. ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 83 ตั้การ หมายถึง กรณีที่บุคคลร่วมกระทำความผิดด้วยกัน คำว่า “ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน” ได้แก่ การกระทำในลักษณะใด

1. การหลอกให้ผู้อื่นกระทำความผิด
2. การขั้รบทพาคั้กระทำผิดไปส่งยังที่กั้เกิดเหตุ
3. การแบ่งหน้าที่กันทำระหว่า้ผู้ร่วมกระทำความผิด
4. การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้กระทำความผิด
5. การให้ที่หลบซ่อนแก่ผู้กระทำความผิด

4. นายสุ นายพร นายทิพย์ สมคบกันไปลักทรัพย์ นายสุเข้าไปลักทรัพย์ในบ้านนายพรรอรับทรัพย์ที่ประตูบ้าน นายทิพย์คอยดูต้นทาง ได้ทรัพย์แล้วนายพรกลับไปก่อน นายสุขนทรัพย์ให้นายพรต่อ และกลับพร้อมกัน ใครเป็นตัวการ
 1. นายสุ
 2. นายสุกับนายพร
 3. นายสุกับนายทิพย์
 4. นายพรกับนายทิพย์
 5. นายสุ นายพร และนายทิพย์
5. ผู้ใช้ให้กระทำความผิด คือผู้ที่ก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิด คำว่า “ก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิด” ได้แก่ การกระทำในลักษณะใด
 1. การสมคบกับผู้อื่นกระทำความผิด
 2. การให้ความช่วยเหลือด้านเครื่องมือแก่ผู้กระทำความผิด
 3. การทำให้ผู้อื่นตัดสินใจกระทำความผิด
 4. การให้ผู้กระทำความผิดยืมอาวุธไปใช้
 5. การพาผู้กระทำความผิดไปรู้จักกับบ้านผู้เสียหาย
6. นายรุ่ง ใช้นายพงษ์ไปจ้างคนยิงนายทวี นายพงษ์วานนายชุติตต่อมือปืน นายชูจ้างนายพันธ์ซึ่งตกลงรับจ้างผู้ใดเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิด
 1. นายรุ่ง
 2. นายชู
 3. นายรุ่ง นายชู
 4. นายชู นายพงษ์
 5. นายรุ่ง นายพงษ์ นายชู
7. ผู้สนับสนุนเป็นการกระทำความผิดในลักษณะใด
 1. ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นกระทำความผิด
 2. ยุยงให้ผู้อื่นกระทำความผิด
 3. สนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำความผิด
 4. หลอกให้ผู้อื่นกระทำความผิด
 5. วานให้ผู้อื่นกระทำความผิด

8. นายเทพ นายศักดิ์ นายวุฒิ วางแผนไปปล้นทรัพย์ นายชาติรู้เรื่องจึงให้ยืมรถยนต์เป็นพาหนะ นายเทพขับรถพาพวกไปส่งที่บ้านเจ้าทรัพย์ แล้วจอดรอไว้กลับไปรอที่บ้านตัวเอง นายศักดิ์ นายวุฒิ เข้าไปเอาทรัพย์ในบ้านใครคือผู้สนับสนุน

1. นายเทพ
2. นายศักดิ์
3. นายชาติ
4. นายเทพ นายศักดิ์
5. นายเทพ นายชาติ

9. กรณีใดเป็นความผิดหลายกระทง

1. นายวัยลักสุกรนายจวน แล้วฆ่าสุกรฆ่าแหละขาย
2. นายวัยลักสุกรนายจวนวันละตัวติดต่อกัน 3 วัน
3. นายวัยดักทำร้ายนายจวน แต่กลับไปทำร้ายนายสินผิดตัว
4. นายวัยยิงนายจวนไม่ถูก กระสุนไปถูกนายสินตาย
5. นายวัยมีเฮโรอินไว้ในครอบครองเป็นเวลา 3 เดือน

10. นายเอกทราบว่านายโทยกยอกเงินซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2536 จึงร้องทุกข์ที่สถานีตำรวจให้ดำเนินคดีกับนายโท เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2536 คดีขาดอายุความแล้วหรือไม่

1. ไม่ขาดอายุความ เพราะร้องทุกข์ภายใน 3 เดือน
2. ไม่ขาดอายุความ เพราะร้องทุกข์ภายใน 6 เดือน
3. ไม่ขาดอายุความ เพราะคดีมีอายุความ 5 ปี
4. ขาดอายุความ เพราะร้องทุกข์เกินกำหนด 1 เดือน
5. ขาดอายุความ เพราะร้องทุกข์เกินกำหนด 2 เดือน

ไฮดรอสแตติกส์ # 3.1 โครงสร้างกลุ่มเนื้อหาชุดวิชา

กฎหมายอาญา 1: ภาคบทบัญญัติทั่วไป

ลักษณะทั่วไปของกฎหมายอาญาและ
ปรัชญาของกฎหมายอาญา
(หน่วยที่ 1)

อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา
(หน่วยที่ 2, 13)

การใช้บังคับกฎหมายอาญา
(หน่วยที่ 3)

ความรับผิดทางอาญา
(หน่วยที่ 4, 5 และ 6)

การพยายามกระทำความผิด
(หน่วยที่ 7)

เหตุยกเว้นความผิด
(หน่วยที่ 8)

เหตุยกเว้นโทษ
(หน่วยที่ 9)

เหตุลดโทษ
(หน่วยที่ 10)

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิด
(หน่วยที่ 11, 12)

โทษและวิธีการเพื่อความปลอดภัย
(หน่วยที่ 14)

การกระทำความผิดหลายอย่างและอายุความ
(หน่วยที่ 15)

ไสตท์ศน์ # 3.2 ลำดับเนื้อหาในการสอนเสริมครั้งที่ 3

ลำดับเนื้อหาในการสอนเสริมครั้งที่ 3

เหตุผลโทษ
(หน่วยที่ 10)

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำผิด
(หน่วยที่ 11)

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำผิด
(หน่วยที่ 12)

การกระทำความผิดหลายอย่างและอายุความ
(หน่วยที่ 15)

ไสตท์ศน์ # 3.3 เหตุผลโทษ

เหตุผลโทษ

1. กระทำความผิดโดยบันดาลโทสะ
2. กระทำความผิดโดยไม่รู้ว่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิด
3. ญาติใกล้ชิดกระทำความผิดต่อกันในความผิดบางประเภท
4. บุคคลอายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ไม่เกินยี่สิบปีกระทำความผิด
5. มีเหตุบรรเทาโทษ

ไสตท์ศน์ # 3.4 กระทำความผิดโดยไม่รู้ฎกฏหมายบัญญัติไว้เป็นความผิด (มาตรา 64)

กระทำความผิดโดยไม่รู้ฎกฏหมายบัญญัติไว้เป็นความผิด (มาตรา 64)

1. หลัก

จะแก้ตัวว่าไม่รู้ฎกฏหมายเพื่อไม่ต้องรับผิดทางอาญาไม่ได้

(1) กฎหมายที่จะแก้ตัวว่าไม่รู้ไม่ได้นั้น คือ

- ประมวลกฎหมาย
- พระราชบัญญัติ
- พระราชกำหนด
- ประกาศคณะปฏิวัติ
- คำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
- ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
- กฎหมายอื่นใดที่ออกโดยฝ่ายนิติบัญญัติ เท่านั้น

(2) กฎหมายอื่นเป็นพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง เทศบัญญัติ... จึงเป็นเพียงข้อเท็จจริงที่อาจแก้ตัวว่าไม่รู้ได้ ซึ่งมีผลเท่ากับไม่มีเจตนาไม่ต้องรับผิดชอบทางอาญา เว้นแต่ความผิดนั้น แม้ไม่มีเจตนาก็เป็นความผิด

(3) ถ้ากฎหมายแม่บทได้กำหนดวิธีการประกาศให้ประชาชนรู้ถึงพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง... ไว้ และได้มีการปฏิบัติตามวิธีการนั้นแล้วจึงจะแก้ตัวว่าไม่รู้ไม่ได้

(4) กฎหมายที่จะแก้ตัวว่าไม่รู้ไม่ได้นี้ จำกัด เฉพาะกฎหมายอาญาเท่านั้น

(5) ถ้าไม่รู้ฎกฏหมายอื่นที่มีใช้กฎหมายอาญา เช่น กฎหมายแพ่ง กฎหมายปกครอง สามารถแก้ตัวได้ ซึ่งมีผลให้ไม่มีความผิดอาญาไปด้วย

2. ยกเว้น

จะยอมให้แก้ตัวว่าไม่รู้ฎกฏหมายได้ ต้องปรากฏว่า

- (1) ศาลเห็นว่าตามสภาพของความผิดและพฤติการณ์เฉพาะตัวของผู้กระทำผิดอาจไม่รู้ฎกฏหมายบัญญัติ เช่นนั้น
- (2) ศาลอนุญาตให้ผู้นั้นแสดงพยานหลักฐานต่อศาล
- (3) ศาลเชื่อตามพยานหลักฐานว่า ผู้กระทำผิดไม่รู้เช่นนั้นจริง
- (4) ศาลลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดเพียงใดก็ได้

ไสตท์ศน์ # 3.5 ญาติใกล้ชิดกระทำความผิดต่อกันในความผิดบางประเภท (มาตรา 71 วรรคสอง)

ญาติใกล้ชิดกระทำความผิดต่อกันในความผิดบางประเภท (มาตรา 71 วรรคสอง)

1. บุพการีกับผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกระทำความผิดต่อกัน
 - บุพการี คือ ผู้สืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไป บิดา มารดา ปู่ ย่า
 - ผู้สืบสันดาน คือ ผู้สืบสายโลหิตโดยตรงลงมา ลูกหลาน....
 - ต้องเป็นสายสัมพันธ์ที่ชอบด้วยกฎหมาย
 - ผู้รับบุตรบุญธรรมกับบุตรบุญธรรม ไม่ถือเป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานกันและกัน
2. ความผิดที่กระทำความผิดกันเป็นความผิดตามมาตรา 334-336 วรรคแรก และ มาตรา 341-364
3. ความผิดดังกล่าวแย้มยอมความกันไม่ได้ก็ให้เป็นความผิดอันยอมความได้ และศาลจะลงโทษน้อยเพียงใดก็ได้

ไสตท์ศน์ # 3.6 กระทำความผิดโดยบันดาลโทษ (มาตรา 72)

กระทำความผิดโดยบันดาลโทษ (มาตรา 72)

1. ถูกข่มเหงอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม
 - ข่มเหง ใช้กำลังรังแก แสดงกิริยาทำทาง พุดจาอุหมั่น
 - ด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม ผู้กระทำไม่มีอำนาจกระทำได้
 - อย่างร้ายแรง คำนึงถึงผู้ข่มเหง สภาวะแวดล้อม สภาวะจิตใจของผู้ถูกข่มเหงขณะนั้น
2. บันดาลโทษจึงกระทำความผิดต่อผู้ข่มเหงในขณะนั้น
 - การบันดาลโทษ เป็นผลจากการถูกข่มเหง
 - กระทำความผิดต่อผู้ข่มเหงในขณะนั้น กระทำผิดในขณะที่ยังบันดาลโทษอยู่ในระยะเวลาที่ยังกระชั้นชิดกับการข่มเหง
3. ศาลลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้

ไสตท์ศน์ # 3.7 บุคคลอายุกว่าสิบสี่ปีแต่ไม่เกินยี่สิบปีกระทำความผิด (มาตรา 75, 76)

บุคคลอายุกว่าสิบสี่ปีแต่ไม่เกินยี่สิบปีกระทำความผิด (มาตรา 75, 76)

1. บุคคลอายุกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี กระทำความผิด
 - จัดการตามมาตรา 74 หรือ
 - ลดมาตราส่วนโทษลงกึ่งหนึ่ง
2. บุคคลอายุตั้งแต่ 18 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี
 - ศาลเห็นสมควรลดมาตราส่วนโทษลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่ง

ไสตท์ศน์ # 3.8 เหตุบรรเทาโทษ (มาตรา 78)

เหตุบรรเทาโทษ (มาตรา 78)

1. ลักษณะของเหตุบรรเทาโทษ
 - 1.1 เป็นผู้ใจดีเฉลียวปัญญา
 - 1.2 ตกอยู่ในความทุกข์อย่างสาหัส
 - 1.3 มีคุณความดีมาก่อน
 - 1.4 รู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้าย
 - 1.5 ลูกแก่โทษต่อเจ้าพนักงาน
 - 1.6 ให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา
 - 1.7 เหตุอื่นๆ ในลักษณะทำนองเดียวกัน
2. ผล : ศาลเห็นสมควรลดโทษไม่เกินกึ่งหนึ่ง

ไสตท์ศน์ # 3.9 การร่วมกระทำความผิด (มาตรา 83)

การร่วมกระทำความผิด (มาตรา 83)

1. ตัวการ
2. ผู้ใช้ให้กระทำความผิด
3. ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด
4. ผู้สนับสนุน

ไสตท์ศน์ # 3.10 ตัวการ (มาตรา 83)

ตัวการ (มาตรา 83)

1. ต้องมีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป
2. ต้องได้ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน (ร่วมมือ)
 - (1) ลักษณะของการกระทำที่ถือว่าร่วมมือ
 - กระทำส่วนหนึ่งของความผิด
 - แบ่งหน้าที่กันทำ
 - อยู่ในที่เกิดเหตุพร้อมช่วยเหลือ
 - (2) เวลาในการร่วมมือ
 - ต้องร่วมมือระหว่างกระทำความผิด
 - ถ้าร่วมมือก่อนหรือหลังกระทำความผิด ไม่เป็นตัวการ
3. ต้องมีเจตนาร่วมกระทำความผิดด้วยกัน (ร่วมใจ)
 - (1) เจตนาธรรมดา
 - (2) เจตนาร่วมจะต้องมีอยู่ขณะกระทำความผิด

ไสตท์ศน์ # 3.11 ความรับผิดชอบของตัวการ

ความรับผิดชอบของตัวการ

1. ต้องระวางโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิด
2. ศาลอาจกำหนดโทษตัวการแต่ละคนแตกต่างกันได้
3. นอกจากนั้นต้องพิจารณาถึงเหตุส่วนตัวและเหตุในลักษณะคดีด้วย

ไสตท์ศน์ # 3.12 เหตุส่วนตัวและเหตุในลักษณะคดี (มาตรา 89)

เหตุส่วนตัวและเหตุในลักษณะคดี (มาตรา 89)

1. เหตุส่วนตัว
 - (1) ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องแก่คุณสมบัติหรือฐานะเฉพาะตัวของผู้กระทำความผิดแต่ละคน
 - (2) อันมีผลให้ได้รับยกเว้นโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษแก่ผู้ร่วมกระทำความผิดคนนั้น ไม่มีผลถึงคนอื่นด้วย
2. เหตุในลักษณะคดี
 - (1) ข้อเท็จจริงอื่นๆ อันเป็นเหตุเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิด
 - (2) ยังผลให้ได้รับการยกเว้นโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษแก่ผู้ร่วมกระทำความผิดทุกคน

ไฮสทอล์ก # 3.13 กรณีที่เป็นตัวการด้วยกันไม่ได้

กรณีที่เป็นตัวการด้วยกันไม่ได้

1. การขาดคุณสมบัติ
2. การกระทำโดยประมาท
3. การป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย

ไฮสทอล์ก # 3.14 ผู้ใช้ให้กระทำความผิด (มาตรา 84)

ผู้ใช้ให้กระทำความผิด (มาตรา 84)

1. ต้องก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิด
 - (1) ผู้ใช้ต้องทำให้ผู้ถูกใช้ตัดสินใจกระทำความผิดอาญา
 - (2) การก่ออาจทำได้โดย การใช้ บังคับ ชูเชิญ จ้าง วาน ยุยง ส่งเสริม หรือวิธีอื่นใด
 - (3) มีการใช้กันเป็นทอดๆ ได้ และผู้ที่จะกระทำความผิดต้องได้ทราบถึงการใช้นั้นแล้ว
 - (4) ผู้ถูกใช้จะทำผิดด้วยวิธีใดก็ได้ ไม่ต้องทำตามที่ใช้บอก
2. ผู้ถูกใช้ต้องได้กระทำความผิดตามที่ผู้ใช้ก่อ
 - (1) ต้องใช้ก่อนมีการกระทำความผิด
 - (2) แม้จะใช้ไว้นานแล้ว ถ้าผู้ถูกใช้ได้กระทำความผิดนั้น ผู้ใช้ก็ต้องรับผิดชอบในผลที่เกิดขึ้น
 - (3) ถ้าการกระทำของผู้ถูกใช้เป็นความผิดอาญาแล้ว แม้จะเกิดแก่บุคคลอื่นโดยพลาดไป หรือโดยล้าค่ายผิด ผู้ใช้ต้องรับผิดชอบ
 - (4) ผู้ถูกใช้พยายามกระทำความผิดก็พอ
3. ผู้ใช้ต้องมีเจตนาที่จะก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิด

ไสตท์ศน์ # 3.15 ความรับผิดชอบทางอาญาของผู้ใช้ให้กระทำความผิด (มาตรา 84 วรรคสอง, 87, 88 และ 89)

ความรับผิดชอบทางอาญาของผู้ใช้ให้กระทำความผิด (มาตรา 84 วรรคสอง, 87, 88, และ 89)

1. กรณีผู้ถูกใช้ได้กระทำความผิดตามที่ใช้
 - ผู้ใช้ต้องโทษเสมือนตัวการ
2. กรณีผู้ถูกใช้มิได้กระทำความผิดตามที่ใช้ ไม่ว่าด้วยเหตุใด
 - ผู้ใช้ต้องโทษ 1 ใน 3 ของโทษที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิด
3. ผู้ใช้รับผิดชอบเท่าที่อยู่ในขอบเขตของการใช้
4. ผู้ใช้เข้าขัดขวางมิให้ผู้ถูกใช้กระทำไปตลอด หรือมิให้การกระทำบรรลุผล
 - ผู้ใช้ต้องโทษ 1 ใน 3 ของความผิด
 - ผู้ถูกใช้รับโทษฐานพยายามกระทำความผิด
5. ต้องพิจารณาถึงเหตุส่วนตัว และเหตุในลักษณะคดีด้วย

ไสตท์ศน์ # 3.16 ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด (มาตรา 85)

ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด (มาตรา 85)

1. ต้องโฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด
 - (1) เป็นการโฆษณาหรือประกาศโดยไม่เจาะจงตัวผู้กระทำความผิด
 - (2) จะโฆษณาหรือประกาศให้คนๆ เดียวหรือหลายคนทำผิดก็ได้
 - (3) ต้องไม่ระบุว่าเป็นผู้กระทำความผิดเป็นใคร
 - (4) การโฆษณาหรือประกาศต้องทำให้บุคคลตัดสินใจกระทำความผิดนั้น
2. ความผิดนั้นต้องมีกำหนดโทษไม่ต่ำกว่า 6 เดือน
3. ต้องได้มีการกระทำความผิดตามที่โฆษณาหรือประกาศนั้น
4. ต้องได้โฆษณาหรือประกาศโดยมีเจตนาให้บุคคลทั่วไปกระทำความผิด

ไสตท์ศน์ # 3.17 ความรับผิดชอบของผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำผิด (มาตรา 85 วรรคสอง 87, 88 และ 89)

ความรับผิดชอบของผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำผิด (มาตรา 85 วรรคสอง 87, 88 และ 89)

1. กรณีได้มีการกระทำความผิดตามที่โฆษณาหรือประกาศ
 - ผู้โฆษณารับโทษเสมือนตัวการ
2. กรณีไม่ได้กระทำความผิดตามที่โฆษณาหรือประกาศ
 - ผู้โฆษณารับโทษกึ่งหนึ่งของความผิด
3. ผู้โฆษณารับผิดเท่าที่อยู่ในขอบเขตของการโฆษณาหรือประกาศ
4. ผู้โฆษณาเข้าขัดขวางมิให้ผู้กระทำผิดกระทำไปตลอด หรือมิให้มีการกระทำบรรลุผล
 - ผู้โฆษณาต้องโทษกึ่งหนึ่งของความผิด
 - ผู้กระทำต้องโทษฐานพยายามกระทำความผิด
5. ต้องพิจารณาถึงเหตุส่วนตัวและเหตุในลักษณะคดีด้วย

ไสตท์ศน์ # 3.18 ผู้สนับสนุน (มาตรา 86)

ผู้สนับสนุน (มาตรา 86)

การกระทำใดๆอันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิด

หลักเกณฑ์

1. ต้องมีการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการกระทำความผิด
 - 1.1 ต้องมีการกระทำความผิด
 - ถ้าด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด การกระทำของตัวการไม่เป็นความผิดหรือไม่มีการกระทำความผิด ก็จะมีการสนับสนุนไม่ได้
 - 1.2 ต้องมีการกระทำอันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการกระทำความผิด
 - จะกระทำโดยวิธีใดก็ได้ จะกระทำโดยตรงหรือกระทำโดยวิธีการหรือรูปแบบอื่นที่ต่างกันไปได้
 - 1.3 ต้องได้กระทำการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกก่อนหรือขณะกระทำความผิด
 - ถ้าช่วยเหลือภายหลังการกระทำไม่ใช่ผู้สนับสนุน
 - การช่วยเหลือก่อนกระทำผิดจะก่อนมากน้อยแค่ไหนก็ได้
2. ต้องมีเจตนาที่จะช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการกระทำความผิด
 - 2.1 ต้องให้ความช่วยเหลือโดยรู้ว่าผู้ที่ตนช่วยเหลือนั้นจะกระทำความผิด
 - 2.2 การสนับสนุนอาจเป็นเจตนาของผู้สนับสนุนเพียงฝ่ายเดียว โดยผู้กระทำหรือตัวการไม่รู้ถึงเจตนา นั้นก็ได้
 - 2.3 การกระทำโดยประมาทหรือไม่มีเจตนาที่จะช่วยเหลือในการกระทำความผิดไม่เป็นการสนับสนุน

ไสตท์ศน์ # 3.19 ความรับผิดชอบของผู้สนับสนุน (มาตรา 86, 87, 88 และ 89)

ความรับผิดชอบของผู้สนับสนุน (มาตรา 86, 88)

1. ผู้สนับสนุนโดยปกติต้องรับโทษ 2 ใน 3 ของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิด
2. การสนับสนุนการพยายามกระทำความผิด ผู้สนับสนุนต้องรับโทษ 2 ใน 3 ของโทษฐานพยายาม
3. บางกรณีกฎหมายกำหนดให้ผู้สนับสนุนรับโทษเช่นเดียวกับตัวการมักเป็นความผิดที่มีลักษณะร้ายแรง
4. บางกรณีกฎหมายก็กำหนดให้ผู้สนับสนุนไม่ต้องรับโทษ เช่น สนับสนุน ความผิดลหุโทษหรือผู้สนับสนุนเข้าขัดขวางการสนับสนุนให้กระทำไปไม่ตลอดหรือไม่บรรลุผลตามมาตรา 88 ตอนท้าย

ไสตท์ศน์ # 3.20 เปรียบเทียบตัวการผู้ใช้ให้กระทำความผิด ผู้สนับสนุน

เปรียบเทียบตัวการ ผู้ใช้ให้กระทำความผิด ผู้สนับสนุน

1. ตัวการกับผู้ใช้ให้กระทำความผิด
 - (1) ตัวการต้องร่วมมือกระทำความผิดด้วย จึงต้องอยู่ในที่เกิดเหตุ แต่ผู้ใช้เพียงก่อให้เกิดผู้อื่นทำผิดไม่ได้ร่วมลงมือด้วย จึงไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่เกิดเหตุ
 - (2) ถ้าผู้ใช้ร่วมมือกระทำความผิดที่ใช้นั้นด้วย ก็กลายเป็นตัวการไม่ใช่ผู้ใช้ให้กระทำความผิด
2. ตัวการกับผู้สนับสนุน
 - (1) ตัวการต้องร่วมมือร่วมใจกันกระทำความผิด ต้องร่วมมือกระทำการอันเป็นส่วนหนึ่งของความผิด ผู้สนับสนุนไม่ต้องลงมือกระทำการอันเป็นส่วนหนึ่งของความผิด
 - (2) ตัวการต้องคบคิดกันมา แต่ผู้สนับสนุนอาจมีเจตนาฝ่ายเดียวก็ได้ ไม่ต้องคบคิดกับผู้กระทำความผิดมาก่อน
 - (3) ตัวการต้องร่วมมือกระทำความผิดด้วยกัน ผู้สนับสนุนเพียงให้ความช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกโดยมิได้ลงมือกระทำความผิดด้วย
3. ผู้ใช้ให้กระทำความผิดกับผู้สนับสนุน
 - (1) ผู้ใช้เป็นผู้ก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิด คือทำให้ผู้ถูกใช้ตัดสินใจกระทำความผิดตามที่ใช้แต่ผู้สนับสนุนเพียงให้ความช่วยเหลือหรือความสะดวกแก่ผู้กระทำความผิด
 - (2) การใช้ต้องใช้อ่อนลงมือกระทำความผิด ถ้าใช้ในขณะกระทำความผิดอาจเป็นเพียงผู้สนับสนุน

ไสตทัศน์ # 3.21 การกระทำความผิดหลายบท (มาตรา 90)

การกระทำความผิดหลายบท (มาตรา 90)

1. ลักษณะของการกระทำ
 - 1.1 การกระทำความผิดเดียวผิดกฎหมายหลายบท
 - 1.2 กรรมเดียว หมายถึง
 - 1.2.1 การกระทำอันเดียว
 - 1.2.2 การกระทำหลายการกระทำต่อเนื่องกันมีวัตถุประสงค์เดียวกัน
2. การลงโทษ : การลงโทษตามบทหนักที่สุด
3. กรณีไม่ถือเป็นความผิดหลายบท
 - (1) บทหนึ่งเป็นเหตุเพิ่มโทษของอีกบทหนึ่ง
 - (2) ตัวการเป็นผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนด้วย
 - (3) การทำผิดบทหนึ่งต้องกระทำผิดบทอื่นด้วย
 - (4) กฎหมายไม่เอาโทษเพราะกระทำภายหลังความผิดแรก
 - (5) การกระทำความผิดถาวร

ไสตทัศน์ # 3.22 การกระทำความผิดหลายกระทง (มาตรา 91)

การกระทำความผิดหลายกระทง (มาตรา 91)

1. ลักษณะของการกระทำ
 - 1.1 กระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน
 - 1.2.1 การกระทำแต่ละกรรมแยกได้เป็นตอนๆ เป็นอิสระจากกัน
 - แต่ละกรรมอาจผิดฐานเดียวกันหรือต่างฐานก็ได้
 - 1.2.2 การกระทำแต่ละกรรมมีเจตนาต่างกัน
 2. การลงโทษ
 - 2.1 ลงโทษทุกกระทงความผิด
 - 2.2 แต่เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว โทษจำคุกต้องไม่เกิน
 - 2.2.1 ลิบปี ถ้าความผิดกระทงหนักที่สุดจำคุกไม่เกิน 3 ปี
 - 2.2.2 ยี่ลิบปี ถ้าความผิดกระทงหนักที่สุดจำคุกเกิน 3 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี
 - 2.2.3 ห้าลิบปี ถ้าความผิดกระทงหนักที่สุดจำคุกเกิน 10 ปี
- เว้นแต่ศาลจำคุกตลอดชีวิต

ไสตท์ส # 3.23 การกระทำความผิดอีก

การกระทำความผิดอีก

1. การกระทำผิดอีกโดยทั่วไป
 - 1.1 หลักเกณฑ์ (มาตรา 92)
 - (1) จำเลยได้ต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกมาแล้ว จะเป็นระยะเวลาเท่าไรก็ได้
 - (2) ได้กระทำความผิดใดๆ ขึ้นอีกระหว่างที่ยังรับโทษอยู่ หรือภายใน 5 ปี นับแต่วันพ้นโทษ
 - (3) ศาลพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก
 - 1.2 ผล : เพิ่มโทษ 1 ใน 3 ของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง
2. การกระทำความผิดอีกเฉพาะอย่าง
 - 2.1 หลักเกณฑ์ (มาตรา 93)
 - (1) ความผิดครั้งแรกจำเลยต้องคำพิพากษาจำคุกไม่น้อยกว่า 6 เดือน
 - (2) ได้กระทำความผิดซ้ำในอนุมาตราเดียวกันกับความผิดครั้งแรกในระหว่างรับโทษ หรือใน 3 ปี นับแต่พ้นโทษ
 - (3) ศาลพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก (เท่าไรก็ได้)
 - 2.2 ผล : เพิ่มโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง
3. ความผิดที่ไม่เป็นเหตุเพิ่มโทษ (มาตรา 94)
 - (1) ความผิดที่กระทำโดยประมาท
 - (2) ความผิดลหุโทษ
 - (3) ความผิดที่กระทำในขณะอายุยังไม่เกิน 17 ปี

อายุความฟ้องคดีอาญา

1. อายุความฟ้องคดีอาญาทั่วไป (มาตรา 95)
 - (1) ยี่สิบปี สำหรับความผิดโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตจำคุก 20 ปี
 - (2) สิบห้าปี สำหรับความผิดโทษจำคุกกว่า 7 ปี แต่ยังไม่ถึง 20 ปี
 - (3) สิบปี สำหรับความผิดโทษจำคุกกว่า 1 เดือน ถึง 7 ปี
 - (4) ห้าปี สำหรับความผิดโทษจำคุกกว่า 1 เดือน ถึง 1 ปี
 - (5) หนึ่งปี สำหรับความผิดโทษจำคุก 1 เดือนลงมาหรือโทษอย่างอื่น

2. อายุความฟ้องคดีความผิดอันยอมความได้ (มาตรา 96)
 - 2.1 อายุความตามมาตรา 95
 - 2.2 อายุความร้องทุกข์ภายใน 3 เดือน นับแต่
 - (1) รู้เรื่องความผิด และ
 - (2) รู้ตัวผู้กระทำความผิด

3. การนับอายุความฟ้องคดี
 - 3.1 เริ่มนับตั้งแต่วันกระทำความผิด
 - 3.2 นับไปจนถึงวันฟ้องคดีและได้ตัวผู้กระทำความผิดมาศาลจึงหยุดนับ
 - ฟ้องคดีแล้ว แต่ยังไม่ได้ตัวจำเลยมาศาล อายุความยังเดินอยู่
 - ได้ตัวผู้กระทำความผิดมาศาลแล้ว แต่ยังไม่ฟ้อง อายุความเดินอยู่

4. อายุความฟ้องขอให้กักกัน (มาตรา 97)
 - 4.4.1 กำหนด 6 เดือน
 - 4.4.2 นับแต่วันที่ฟ้องคดีอันเป็นมูลเหตุให้เกิดอำนาจฟ้องกักกัน

อายุความลงโทษ
1. อายุความลงโทษทั่วไป (มาตรา 98)

- (1) ยี่สิบปี สำหรับโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต จำคุก 20 ปี
- (2) สิบห้าปี สำหรับโทษจำคุกกว่า 7 ปี แต่ยังไม่ถึง 20 ปี
- (3) สิบปี สำหรับโทษจำคุกกว่า 1 ปี ถึง 7 ปี
- (4) ห้าปี สำหรับโทษจำคุก 1 ปีลงมา หรือโทษอย่างอื่น

2. การนับอายุความลงโทษ

- (1) มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษแล้ว แต่ผู้ถูกลงโทษยังไม่ถูกลงโทษเลย
 - เริ่มนับตั้งแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด จนถึงวันที่ได้ตัวผู้นั้นมาลงโทษ
- (2) มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษแล้ว และถูกลงโทษหลายปี เมื่อได้รับโทษบ้างแล้ว
 - เริ่มนับอายุความตั้งแต่วันหลบหนี จนถึงวันที่ได้ตัวผู้นั้นมารับโทษ

3. อายุความยึดทรัพย์สินหรือกักขังแทนค่าปรับ (มาตรา 99)

- 5 ปี นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด

4. อายุความกักกัน (มาตรา 100)

- 3 ปี นับแต่
 - (1) วันที่พ้นโทษจำคุกหรือกักขัง
 - (2) วันที่ล่วงเลยการลงโทษ
 - (3) วันที่หลบหนีการกักกัน

5. อายุความบังคับตามทัณฑ์บน (มาตรา 101)

- (1) อายุความบังคับตามมาตรา 46
 - 2 ปี นับแต่วันที่ศาลสั่งให้ทำทัณฑ์บนหรือหาประกัน
- (2) อายุความบังคับตามมาตรา 47
 - 2 ปี นับแต่วันที่ผู้ทำทัณฑ์บนประพฤติดิตทัณฑ์บน
 - ถ้าได้ร้องขอบังคับในอายุความ 2 ปีแล้ว การบังคับก็เป็นไปตามมาตรา 29 และ 30 ซึ่งมีอายุประมาณ 5 ปี นับแต่คำสั่งถึงที่สุด

ความผิดลหุโทษ

1. ความหมาย: ความผิดซึ่งมีโทษ (มาตรา 102)
 - (1) จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือ
 - (2) ปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือ
 - (3) หรือทั้งจำทั้งปรับ
2. หลักเกณฑ์พิเศษสำหรับความผิดลหุโทษ
 - (1) แม้กระทำได้โดยไม่มีเจตนา ก็ผิด เว้นแต่ความผิดนั้นบัญญัติว่าต้องกระทำได้โดยเจตนา (มาตรา 104)
 - (2) พยายามกระทำความผิดลหุโทษ ไม่ต้องรับโทษ (มาตรา 105)
 - (3) ผู้สนับสนุนความผิดลหุโทษ ไม่ต้องรับโทษ (มาตรา 106)

ตัวอย่างการตอบปัญหากฎหมาย

ปัญหา

ก. มีความโกรธแค้นเหลือ้มมากที่ข่มขืนน้องสาวของตน จึงคิดฆ่าเหลือ้มเพื่อแก้แค้น ก. ไปขอยืมปืนลูกซอง ข. โดยบอกความจริงแก่ ข. ว่าจะเอาไปยิงเหลือ้ม ข. เองก็เป็นอริกับเหลือ้มอยู่เหมือนกัน จึงให้ ก. ยืมปืนลูกซองด้วยความเต็มใจ

ก. ได้ปืนแล้ว ก็ไปแอบซุ่มอยู่ริมทางรอคอยโอกาสยิงเหลือ้มเวลาเหลือ้มผ่านมา จวนพลบค่ำมุ่งเดินมาตามทางจะกลับบ้าน ก. ไม่ได้ดูให้ดีคิดว่ามุ่งคือเหลือ้มจึงประทับปืน เหนี่ยวไกยิงมุ่ง 1 นัด กระสุนปืนถูกตามลำตัวของมุ่ง อากาศสาหัส มุ่งสลบไปเพราะความเจ็บปวด พอดีมีคนผ่านมาประสพเหตุ จึงนำตัวมุ่งส่งโรงพยาบาล แพทย์ได้ทำการรักษาพยาบาลจนมุ่งหายเป็นปกติ

ข้อเท็จจริงเป็นเช่นนี้ ให้อธิบายว่า ก. และ ข. ต้องรับผิดชอบทางอาญาหรือไม่ เพราะเหตุใด

ตอบ

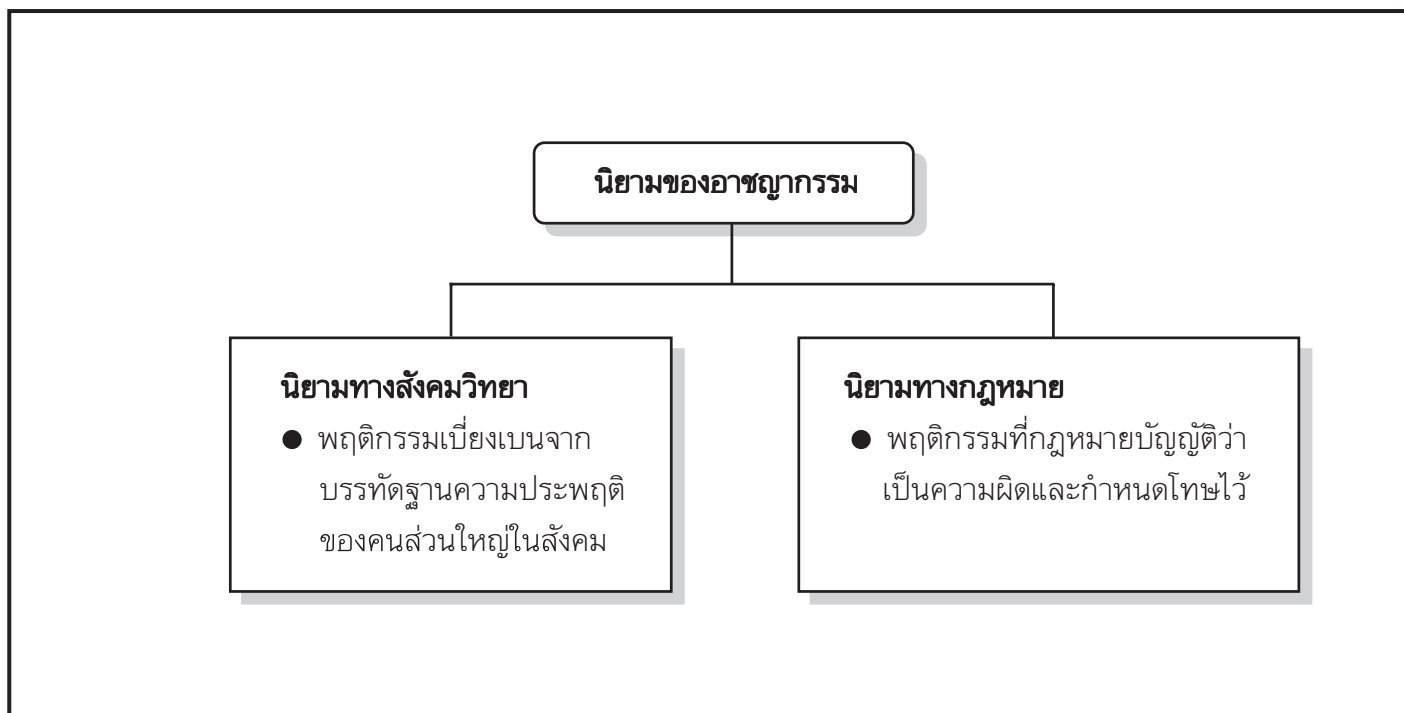
ก. ต้องรับผิดชอบทางอาญารัฐานพยายามฆ่าผู้อื่น เพราะตามบทบัญญัติในกฎหมาย การที่บุคคลลงมือกระทำความผิด แต่กระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำไม่บรรลุผล กฎหมายถือว่าเป็นการพยายามกระทำความผิด แม้ ก. มีเจตนาจะยิงเหลือ้ม แต่กลับยิงมุ่งโดยล้าคัญผิดว่ามุ่งเป็นเหลือ้มก็ต้องถือว่า ก. เจตนายิงมุ่ง และการใช้ปืนยิงย่อมแสดงให้เห็นเจตนาของ ก. ว่า ประสงค์ต่อความตายของผู้ถูกยิงคือมุ่ง ทั้ง ก. ได้ลงมือกระทำตามเจตนานั้นไปตลอดแล้วคือยิงถูกมุ่ง แต่มุ่งไม่ตายเพราะแพทย์รักษาทันเช่นนี้ การกระทำของ ก. จึงเป็นการพยายามฆ่ามุ่ง ก. จึงต้องรับผิดชอบทางอาญารัฐานพยายามฆ่าผู้อื่น

สำหรับ ข. ต้องรับผิดชอบทางอาญารัฐานเป็นผู้สนับสนุนการพยายามฆ่าผู้อื่นเพราะตามกฎหมาย ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด ผู้นั้น เป็นผู้สนับสนุน การที่ ข. ให้ ก. ยืมปืนลูกซอง โดยรู้ถือว่า ก. จะเอาไปยิงผู้อื่น ก็เป็นการช่วยเหลือ ก. ในการกระทำความผิดจึงเป็นผู้สนับสนุน เมื่อ ก. มีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น ข. ก็ต้องรับผิดชอบในฐานสนับสนุนการพยายามฆ่าผู้อื่น

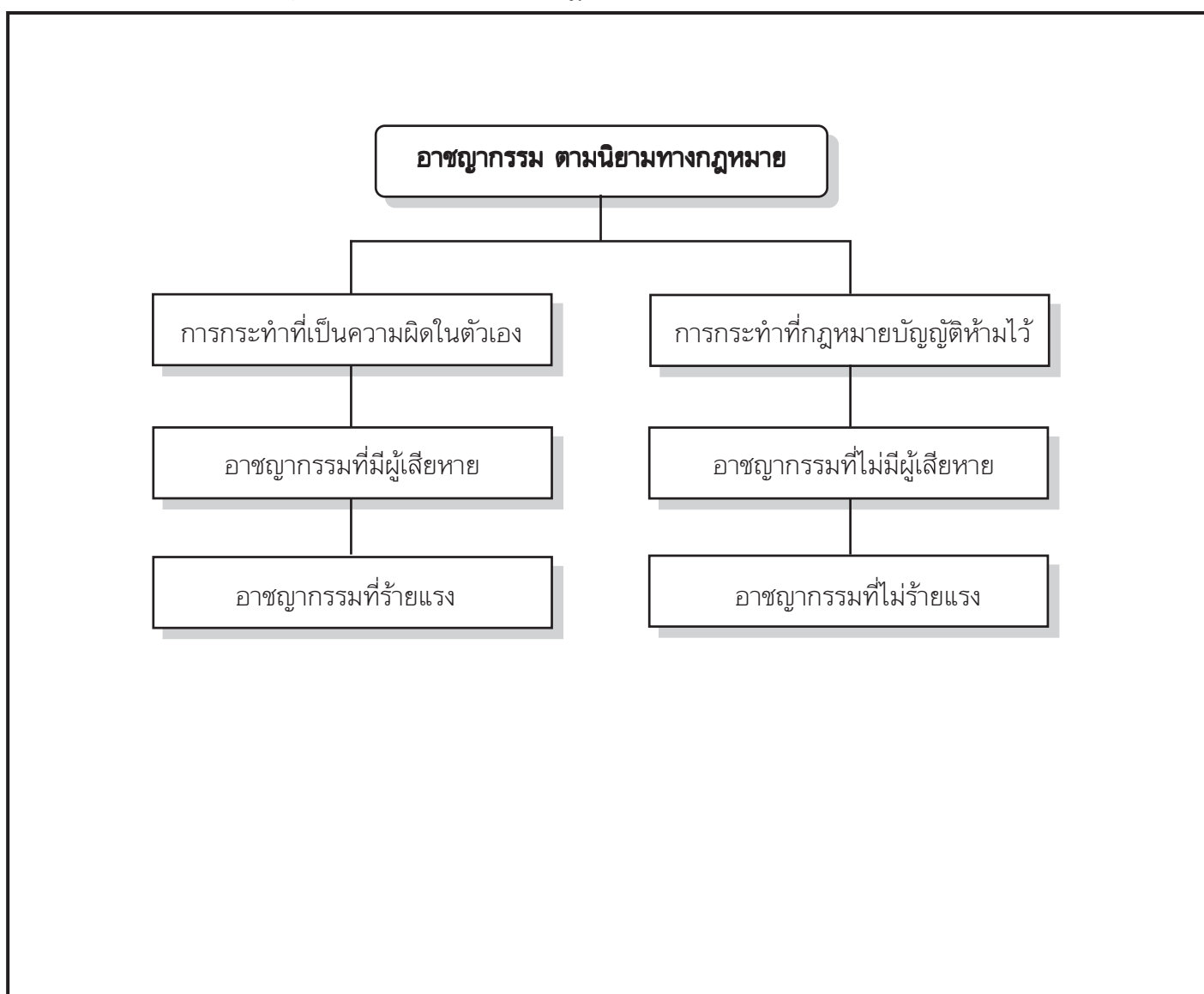
เนื้อหาส่วนนี้จะไม่สอนเสริม
ได้จัดทำสรุปสาระสำคัญของวิชาอาชีวศึกษา
เพื่อประโยชน์ของนักศึกษาที่จะทำความเข้าใจ
เอกสารการสอน และใช้ทบทวนเตรียมตัวสอบ

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

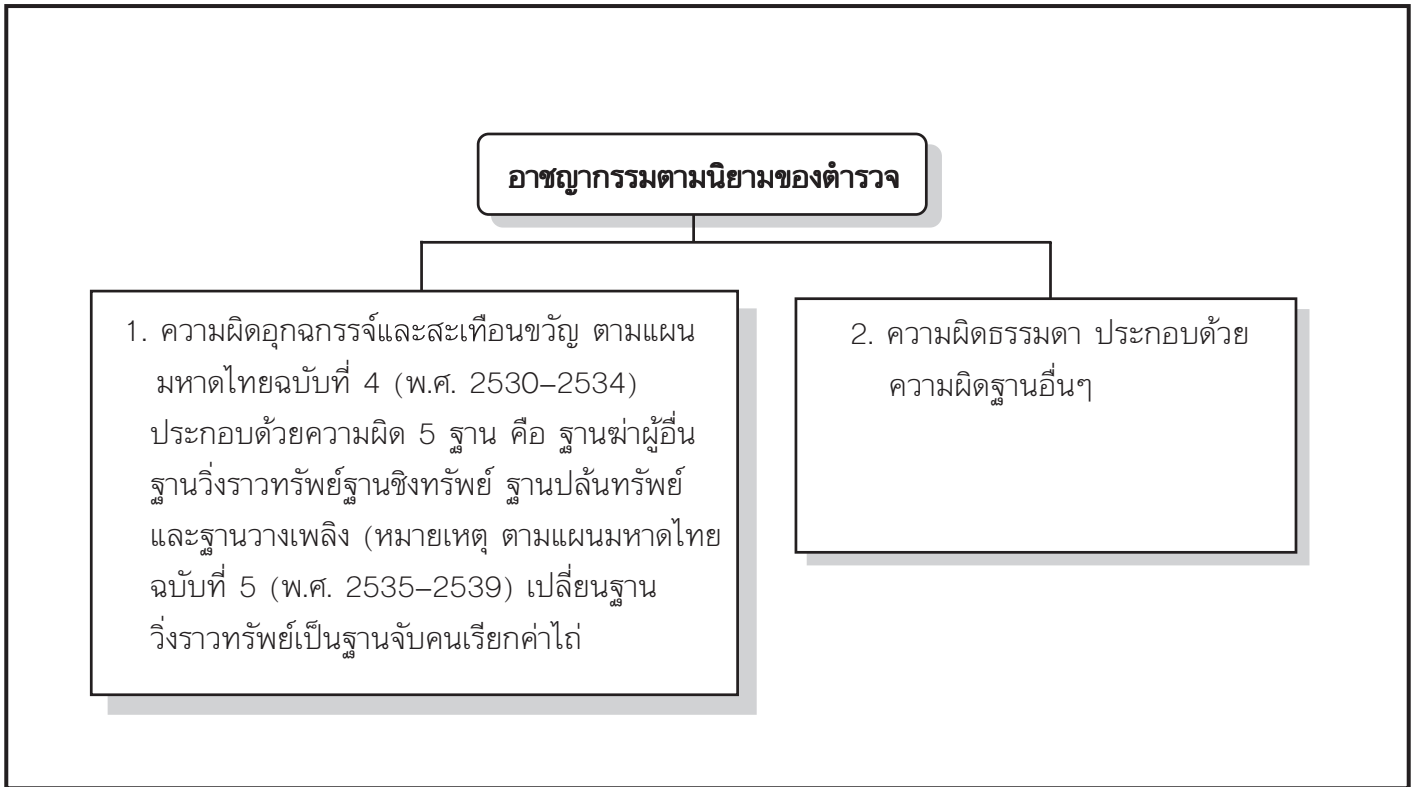
ไสตท์ศน์ # 3.28 นิยามของอาชญากรรม

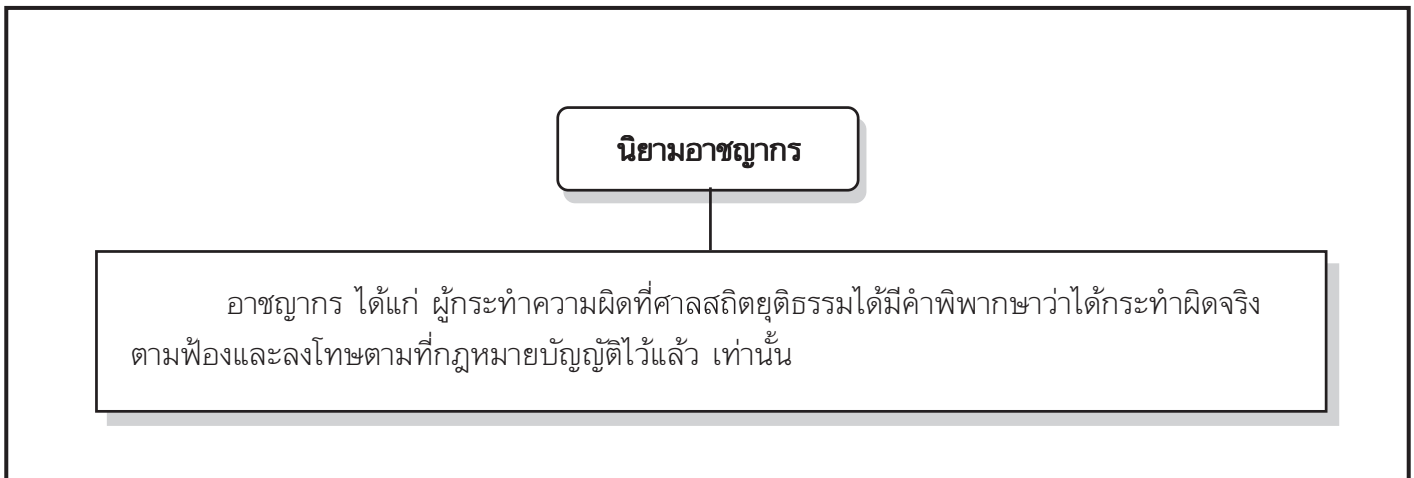
ไสตท์ศน์ # 3.29 อาชญากรรม ตามนิยามทางกฎหมาย

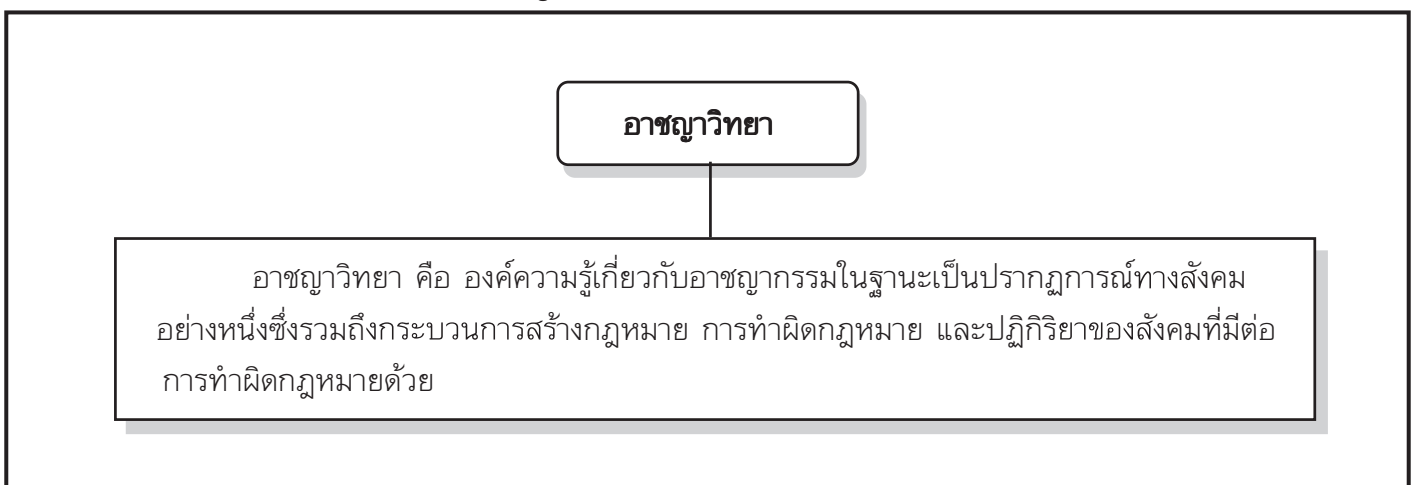
ไสตท์ศน์ # 3.30 อาชญากรรมตามนิยามของตำรวจ

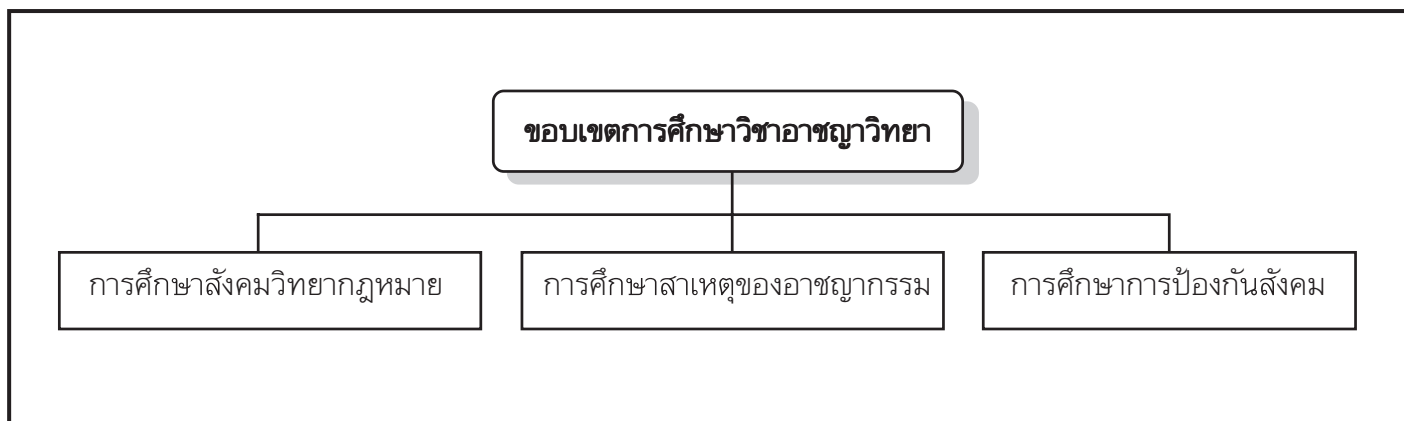
ไสตท์ศน์ # 3.31 นิยามอาชญากร

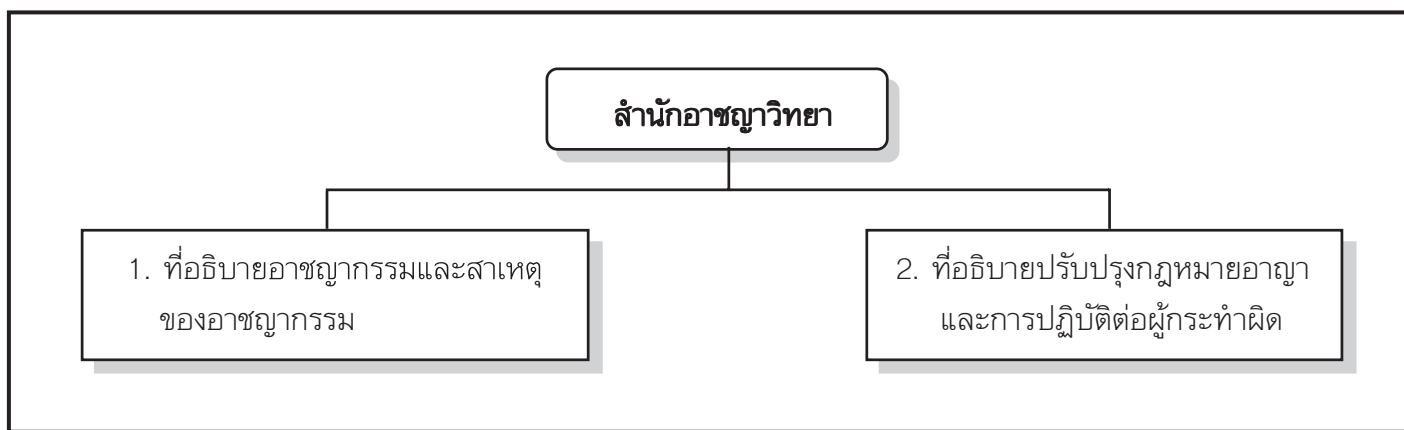
ไสตท์ศน์ # 3.32 ความหมายของอาชญาวิทยา

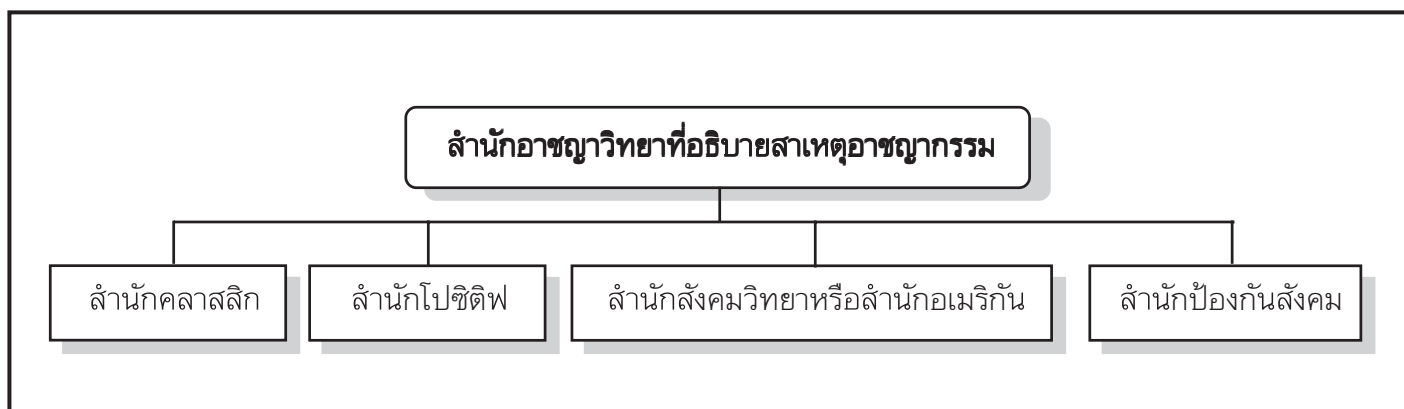
ไสตท์ศน์ # 3.33 ขอบเขตการศึกษาวิชาอาชญาวิทยา

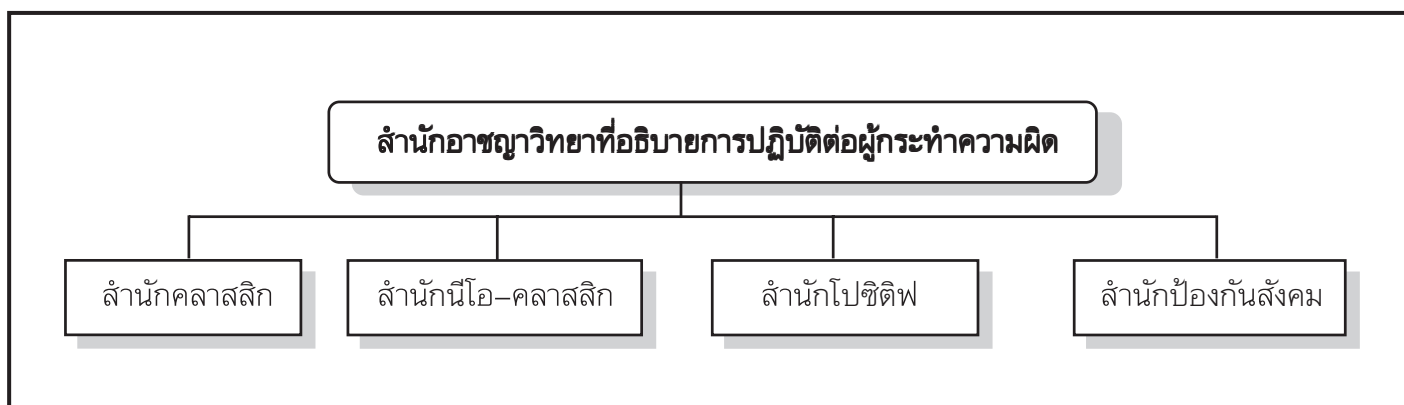
ไสตท์ศน์ # 3.34 สำนักอาชญาวิทยา

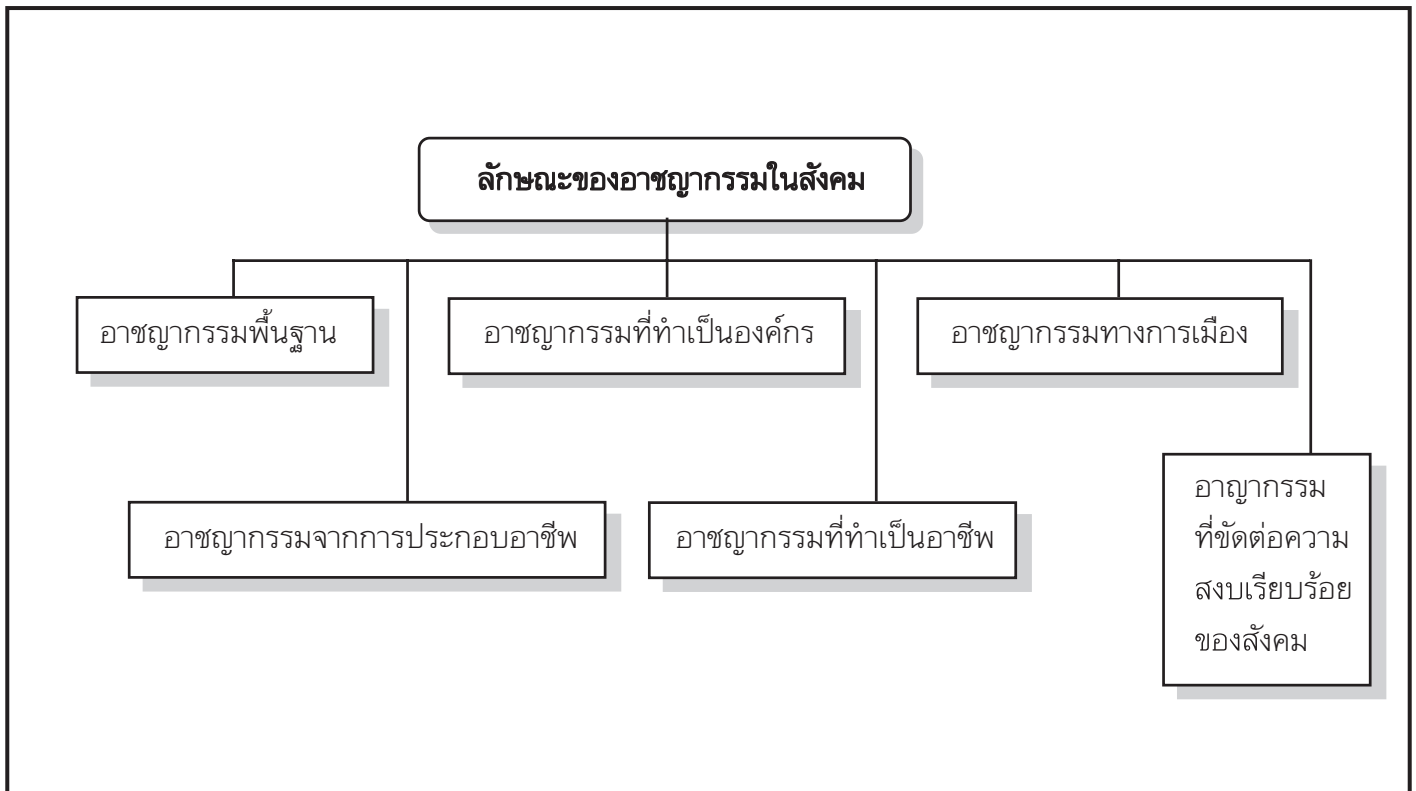
ไสตท์ศน์ # 3.35 สำนักอาชญาวิทยาที่อธิบายสาเหตุอาชญากรรม

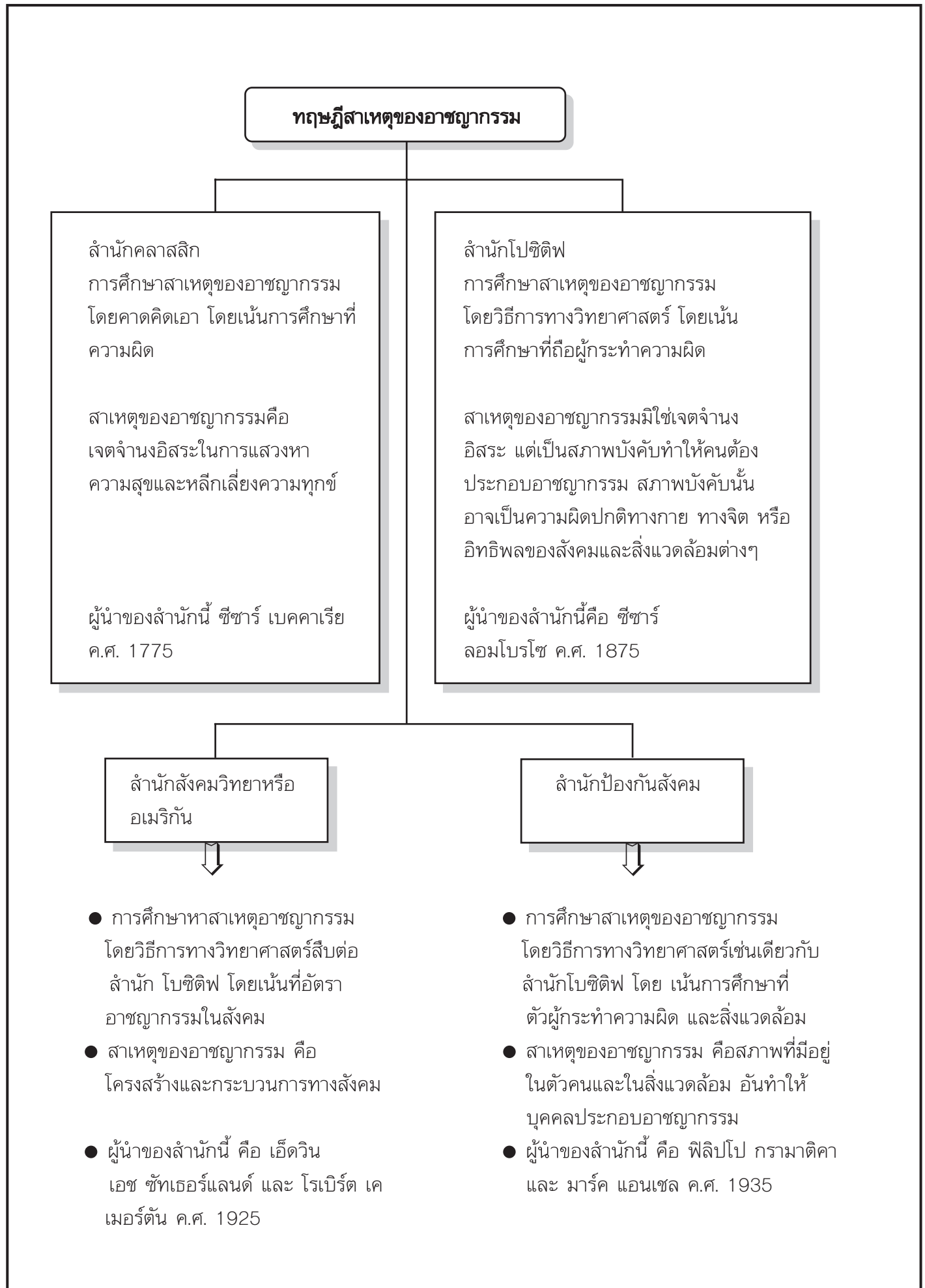
ไสตท์ศน์ # 3.36 สำนักอาชญาวิทยาที่อธิบายการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด

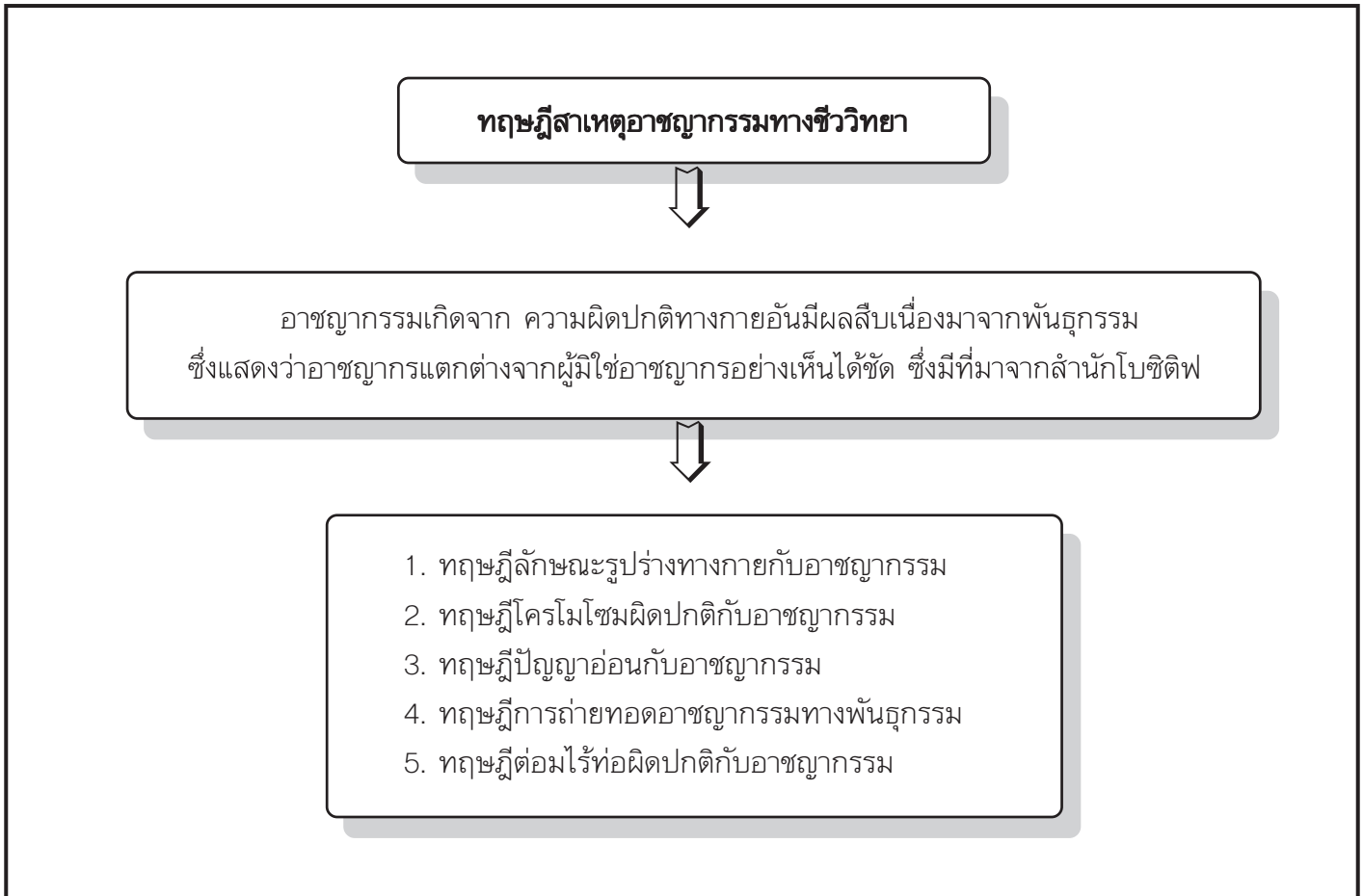
ไสตท์ศน์ # 3.37 ลักษณะของอาชญากรรมในสังคม

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

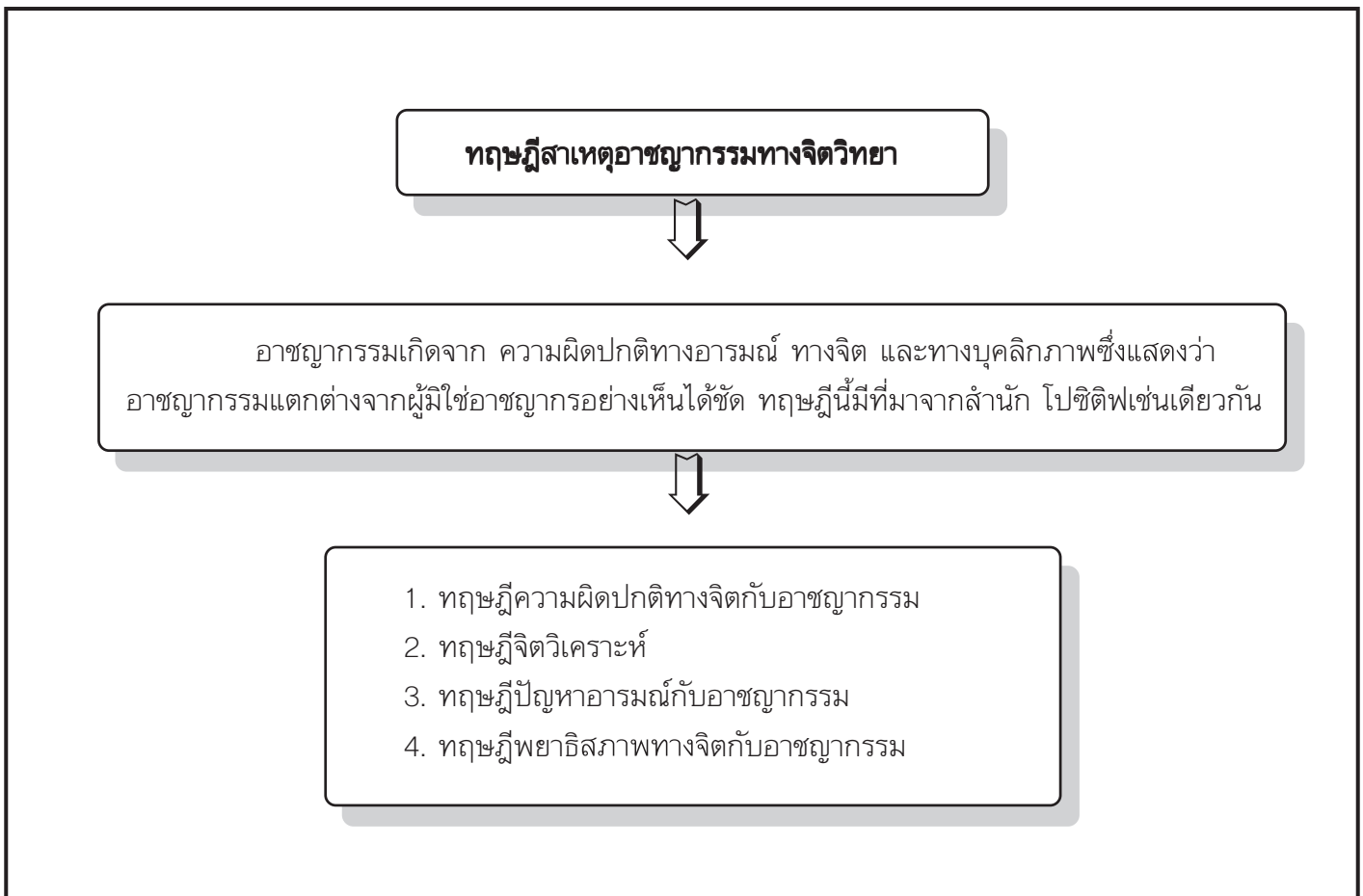
ไฮทัทน์ # 3.38 ทฤษฎีสาเหตุของอาชญากรรม

สไลด์ทัศน์ # 3.39 ทฤษฎีสาเหตุอาชญากรรมทางชีววิทยา

สไลด์ทัศน์ # 3.40 ทฤษฎีสาเหตุอาชญากรรมทางจิตวิทยา

ไฮททัศน์ # 3.41 ทฤษฎีสาเหตุอาชญากรรมทางสังคมวิทยา

ทฤษฎีสาเหตุอาชญากรรมทางสังคมวิทยา

อาชญากรรมเกิดจาก อิทธิพลของสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งแสดงว่าอาชญากรเป็นคนปกติธรรมดา เช่นบุคคลทั่วไป แต่กลายเป็นอาชญากรเพราะอิทธิพลของสังคมและสิ่งแวดล้อม

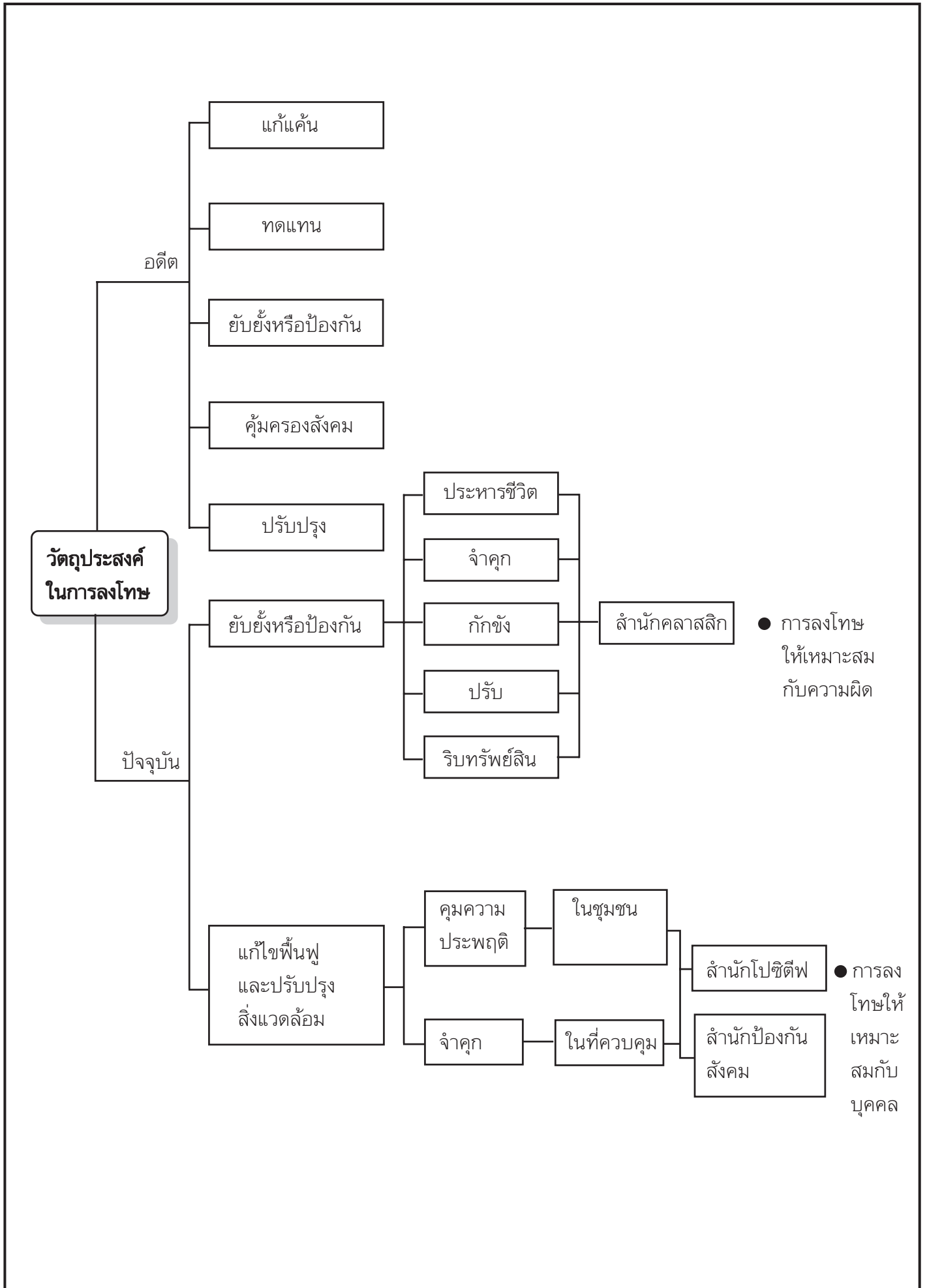
1. ทฤษฎีโครงสร้างทางสังคม

- ก. ทฤษฎีนิเวศวิทยา
- ข. ทฤษฎีอโนมี หรือความไร้กฎเกณฑ์
- ค. ทฤษฎีโอกาสทางสังคม
- ง. ทฤษฎีทางเศรษฐกิจ
- จ. ทฤษฎีความขัดแย้งทางวัฒนธรรม

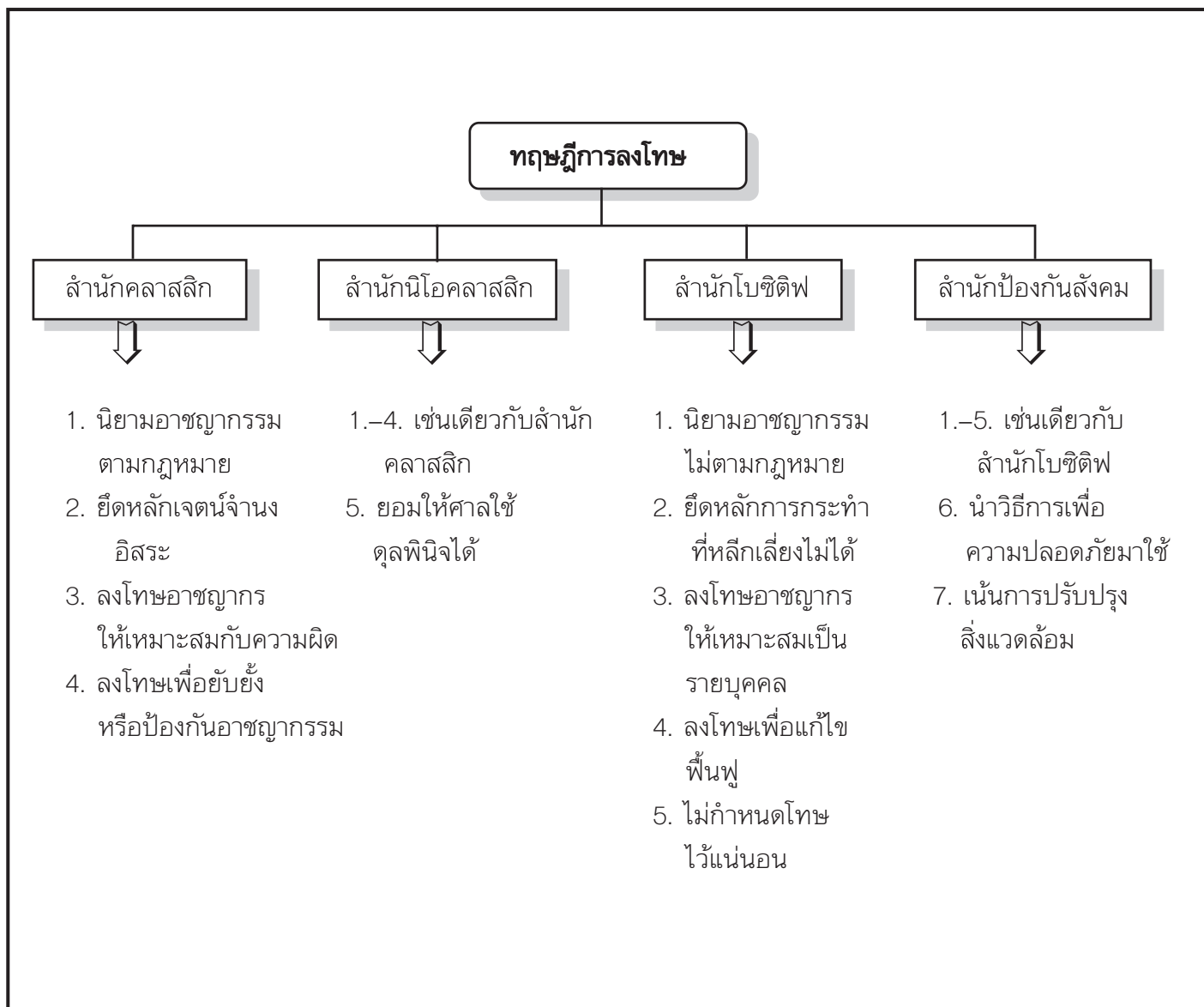
2. ทฤษฎีกระบวนการทางสังคม

- ก. ทฤษฎีการคบหาสมาคม
- ข. ทฤษฎีการควบคุมภายนอกและภายใน
- ค. ทฤษฎีประณามหรือประทับรอยบาป

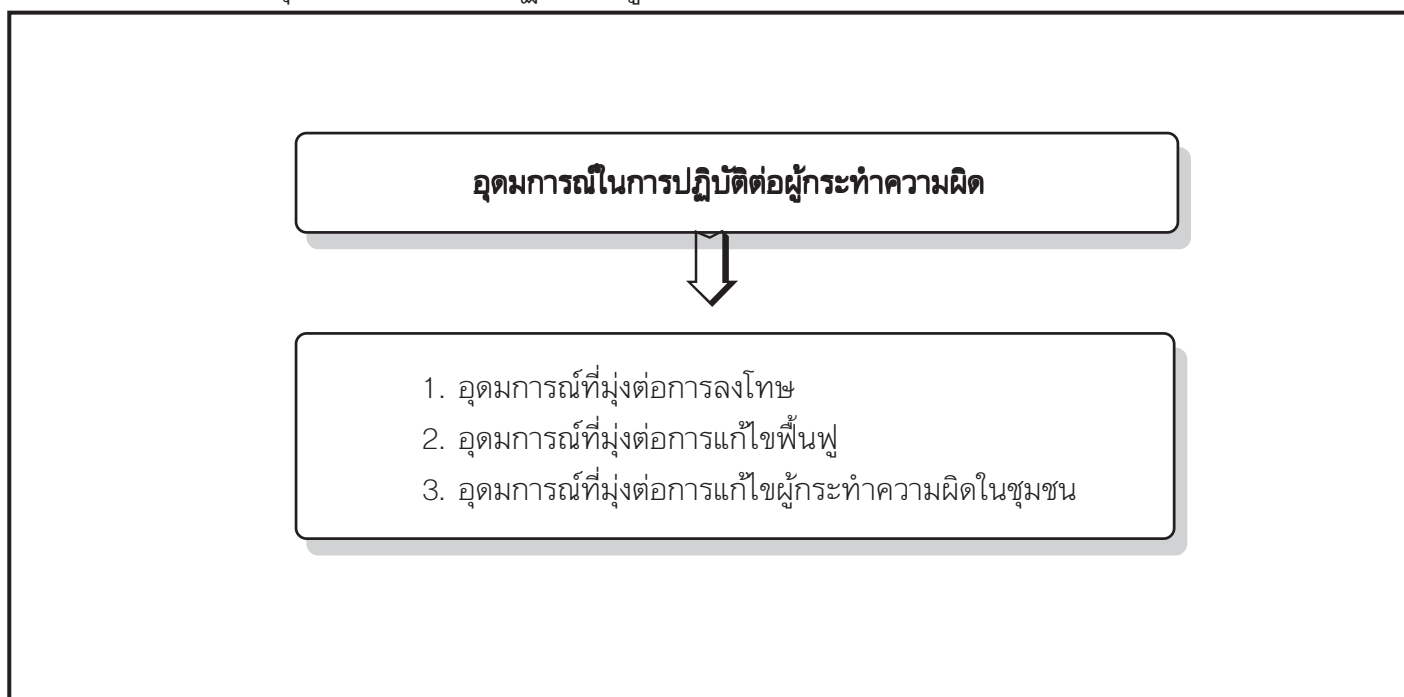
ไสตทัศน์ # 3.42 **วัตถุประสงค์ในการลงโทษและการลงโทษ**

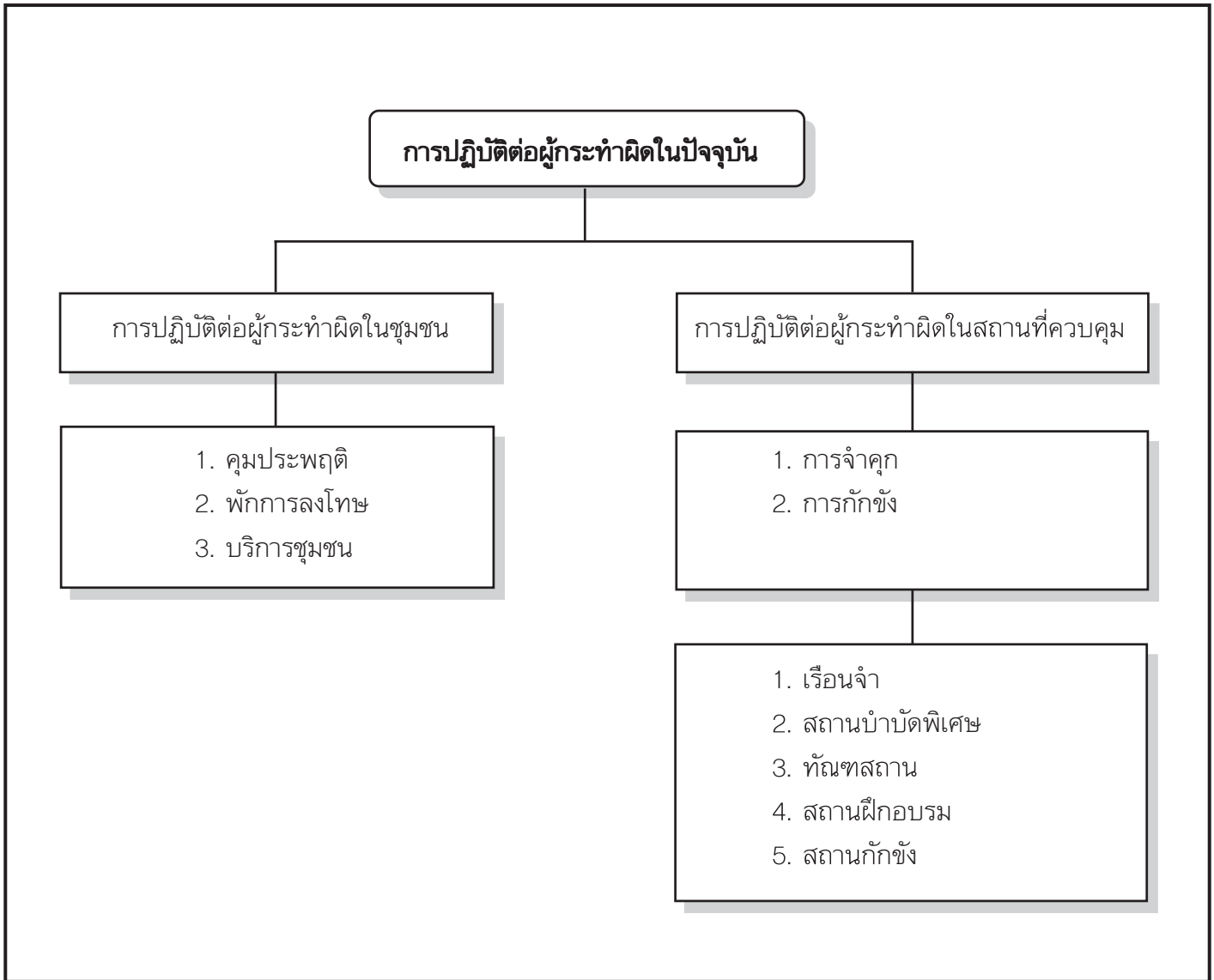
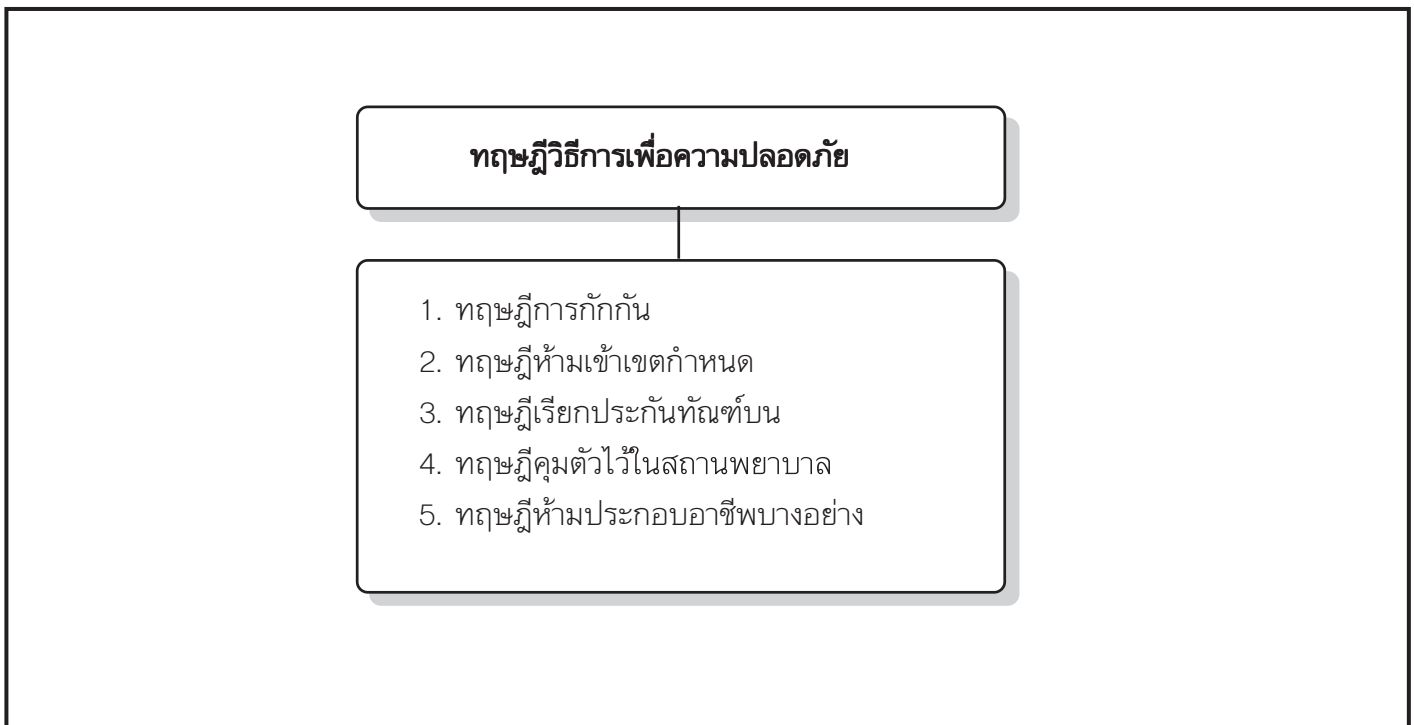

ไสตท์ศน์ # 3.43 ทฤษฎีการลงโทษ

ไสตท์ศน์ # 3.44 อุดมการณ์ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด

ไสตท์ศน์ # 3.45 การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในปัจจุบัน

ไสตท์ศน์ # 3.46 ทฤษฎีวิธีการเพื่อความปลอดภัย

แบบประเมินผลตนเองหลังเรียน

การสอนเสริมครั้งที่ 3

วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง “เหตุผลโทษ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำ ความผิด ความผิดหลายอย่าง อายุความ”

คำแนะนำ ขอให้อ่านคำถามต่อไปนี้ที่ละเอียด และเขียนเครื่องหมาย ✓ ที่ข้อคำตอบที่นักศึกษาเห็นว่าถูกต้อง นักศึกษามีเวลาทำแบบประเมินผลชุดนี้ 15 นาที

1. บทบัญญัติของกฎหมายใดที่บุคคลสามารถแก้ตัวว่าไม่รู้ได้ ซึ่งจะทำให้ไม่มีความผิดอาญา
 1. กฎหมายแพ่ง
 2. กฎหมายปกครอง
 3. กฎหมายพาณิชย์
 4. กฎหมายบริหารงานบุคคล
 5. ถูกทุกข้อ
2. นายรวบตบหน้านายสมในตลาด นายสมโกรธแค้นมาก วันรุ่งขึ้นจึงใช้มีดแทงนายรวบ บาดเจ็บสาหัส นายสมอ้างเหตุบันดาลโทสะได้หรือไม่
 1. ได้ เพราะถูกข่มเหงอย่างร้ายแรง
 2. ได้ เพราะกระทำด้วยเหตุบันดาลโทสะ
 3. ได้ เพราะเป็นการทำผิดต่อผู้ข่มเหงโดยตรง
 4. ไม่ได้ เพราะมิได้กระทำในขณะที่บันดาลโทสะ
 5. ไม่ได้ เพราะมิใช่การข่มเหงอย่างร้ายแรงไม่เป็นธรรม
3. คำว่า “ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน” ในความผิดฐานตัวการตามมาตรา 83 ได้แก่การ กระทำในลักษณะใด
 1. การกระทำซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความผิด
 2. การแบ่งหน้าที่กันทำระหว่างผู้ร่วมกระทำความผิด
 3. การอยู่ร่วมในที่เกิดเหตุในลักษณะที่พร้อมจะช่วยเหลือ
 4. การอยู่ในที่เกิดเหตุและก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิด
 5. ถูกทุกข้อ

4. นายรัตน์ นายพูน นายสุข ชวนกันไปหาเหตุในร้านอาหาร เมื่อไปถึงนายรัตน์เรียกผู้จัดการมาพบ และใช้มีดแทง นายพูนเตะผู้จัดการ ส่วนนายสุขไม่ได้ลงมือทำร้าย ผู้ใดเป็นตัวการ

1. นายรัตน์
2. นายพูน นายสุข
3. นายรัตน์ นายพูน
4. นายรัตน์ นายสุข
5. นายรัตน์ นายพูน นายสุข

5. การกระทำในข้อใดที่เป็นการใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิด

1. คบคิดกันปลอมเอกสาร
2. สวมคบบกปล้นทรัพย์
3. วางแผนฆ่าผู้อื่น
4. หลอกให้ทำร้ายผู้อื่น
5. ให้ยืมรถไปใช้ชนเฮโรอีน

6. กรณีใดที่นายโสมีความผิดฐานเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิด

1. นายโสใช้นายคำซึ่งเป็นคนวิกลจริตให้อิงนายนิก
2. นายโสหลอกนายคำให้อายาพิษใส่ถ้วยกาแฟของนายนิก บอกว่าเป็นน้ำตาล
3. นายโสใช้ปืนจี้นายคำให้อิงนายนิก
4. นายโสใช้กำลังบังคับเอาปืนใส่มือนายคำให้อิงนายนิก
5. นายโสคอยดูต้นทางให้นายคำยิงนายนิก

7. ผู้สนับสนุนต้องให้การสนับสนุนในเวลาใด

1. ก่อนการกระทำความผิด
2. ขณะกระทำความผิด
3. หลังการกระทำความผิด
4. ก่อนหรือขณะกระทำความผิด
5. ก่อนหรือหลังกระทำความผิด

8. นางสาวรักจับตัวนางสาวนิต ให้นางบุญถอดเสื้อผ้าออก จากนั้นก็ช่วยกันจับแขนขา นางสาวนิต ให้นายสุขข่มขืนนางสาวนิต ที่อพาร์ทเมนต์ของนายยุทธ โดยนายยุทธ ยินยอมให้ใช้ได้ ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุน

1. นางสาวรัก
2. นางบุญ
3. นายยุทธ
4. นางสาวรัก นางบุญ
5. นางสาวรัก นางบุญ นายยุทธ

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

เฉลยแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนและหลังเรียน
การสอนเสริมครั้งที่ 3

แบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน	แบบประเมินผลตนเองหลังเรียน
1. (4)	1. (5)
2. (3)	2. (4)
3. (3)	3. (5)
4. (5)	4. (5)
5. (3)	5. (4)
6. (5)	6. (3)
7. (1)	7. (4)
8. (5)	8. (3)
9. (2)	9. (3)
10. (1)	10. (3)

